

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Druk nr 2010
Warszawa, 30 lipca 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy - Prawo łowieckie.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Tadeusza Wojtkowiaka.

- (-) Mieczysław Aszkiełowicz; (-) Renata Beger; (-) Waldemar Borczyk;
- (-) Alfred Budner; (-) Marian Curyło; (-) Włodzimierz Czechowski;
- (-) Krzysztof Filipek; (-) Zdzisław Jankowski; (-) Piotr Kozłowski;
- (-) Marian Kwiatkowski; (-) Andrzej Lepper; (-) Stanisław Łyżwiński;
- (-) Henryk Ostrowski; (-) Renata Rochnowska; (-) Józef Stasiewski;
- (-) Tadeusz Szukała; (-) Zenon Tyma; (-) Tadeusz Urban; (-) Marian Widz;
- (-) Genowefa Wiśniowska; (-) Tadeusz Wojtkowiak.

U S T A W A
z dnia   2003 r.

o zmianie ustawy – Prawo łowieckie

Art. 1.

W ustawie z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 372, Nr 113, poz. 284) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 4. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) broni załadowanej - rozumie się przez to broń co najmniej z jednym nabojem umieszczonym w komorze nabokowej lub w znajdującym się w broni magazynku,

2) cudzoziemcach – rozumie się przez to osoby nie posiadające obywatelstwa polskiego,

3) gospodarce łowieckiej – rozumie się przez to działalność w zakresie ochrony, hodowli i pozyskiwania zwierzyny,

4) kłusownictwu – rozumie się przez to działanie zmierzające do wejścia w posiadanie zwierzyny w sposób nie będący polowaniem albo z naruszeniem warunków dopuszczalności polowania,

5) licówce - rozumie się przez to łanię, prowadzącą chmarę (stado jeleni) i czuwającą nad ich bezpieczeństwem,

6) myśliwym - rozumie się przez to osobę uprawnioną do wykonywania polowania,

7) naganiaczu - rozumie się przez to uczestnika polowania, którego zadaniem jest naganianie zwierzyny,

8) nagance - rozumie się przez to jednego naganiacza lubo grupę naganiaczy współpracujących ze sobą,

9) polowaniu – rozumie się przez to:

a) tropienie, strzelanie z myśliwskiej broni palnej, łowienie sposobami dozwolonymi zwierzyny żywej,

b) łowienie zwierzyny przy pomocy ptaków łowczych, za zezwoleniem ministra właściwego do spraw środowiska
- zmierzające do wejścia w jej posiadanie,

10) postrzałku - rozumie się przez to zwierzynę ranioną strzałem,

11) zwierzynie płowej - rozumie się przez to łosie, jelenie, daniela i sarny,

12) zwierzynie grubej - rozumie się przez to zwierzynę płową, muflony, dziki, wilki i bobry,

13) zwierzynie drobnej - rozumie się przez to zwierzynę niebędącą zwierzyną grubą,

14) drapieżnikach - rozumie się przez to lisy, kuny leśne, kuny domowe, tchórze zwyczajne, jenoty i norki amerykańskie,

15) otoku - rozumie się przez to kilkumetrową linkę, na której prowadzony jest pies ułożony do poszukiwania postrzałków.”;

2) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12 Dzierżawcy i zarządcy obwodów łowieckich mogą wyznaczać i oznakowywać zakazem wstępu obszary stanowiące ostoje zwierzyny oraz wznosić urządzenia związane z prowadzeniem gospodarki łowieckiej, po uzyskaniu zgody właściciela, posiadacza lub zarządcy.”;

3) w art. 14:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dzierżawcy i zarządcy obwodów łowieckich obowiązani są wyznaczyć osoby, których obowiązkiem jest zająć się ranną i poszkodowaną w wyniku wypadków komunikacyjnych i innych zdarzeń losowych zwierzyną oraz dokonywać uśmiercania zwierząt łownych z widocznymi objawami wścieklizny, stwarzającymi zagrożenia dla ludzi i zwierząt. Informacje zawierające dane tych osób powinny być przekazywane miejscowym organom Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej, posterunkom Policji, Ruchu Drogowego, urzędom gmin i sołtysom każdej wsi.”;

4) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzenie ewidencji skupu w każdym punkcie skupu,”;

5) w art. 36 po wyrazie umundurowana dodaje się wyrazy „i wyposażona w terenowe środki transportu”;

6) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. Strażnik Państwowej Straży Łowieckiej ma prawo do otrzymania bezpłatnego umundurowania, oznak służbowych oraz wyposażenia osobistego z obowiązkiem ich noszenia w czasie pełnienia służby.”;

7) w art. 39:

a) w ust. 1 po wyrazach „szkodnictwa łowieckiego” dodaje się wyrazy „i przyrodniczego”,

b) w ust. 2:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) legitymowania osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia, jak również świadków przestępstwa lub wykroczenia, w celu ustalenia ich tożsamości,”,

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zatrzymywania i dokonywania kontroli środków transportu w obwodach łowieckich oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie, w celu sprawdzenia ich ładunku oraz przeglądania zawartości bagaży, w razie zaistnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub wykroczenia,”,

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przeszukania osób, pomieszczeń i innych miejsc w przypadkach uzasadnionego podejrzenia o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego,”,

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zabezpieczania jako dowodów rzeczowych, za pokwitowaniem, przedmiotów pochodzących z przestępstwa lub wykroczenia oraz narzędzi i środków służących do ich popełnienia,”,

- pkt 9 otrzymuje brzmienie:

- „9) dokonywania kontroli podmiotów prowadzących skup, przerób i sprzedaż tusz dziczyzny w zakresie sprawdzenia źródeł jej pochodzenia,”
- po pkt 9 dodaje się pkt 9a i 9b w brzmieniu:
- „9a) dokonywania kontroli podmiotów prowadzących obrót zwierzyną żywą oraz ferm jeleni i danieli, a także ferm lisów pospolitych, tchórzy zwyczajnych i jenotów w zakresie sprawdzenia źródeł pochodzenia zwierzyny wymienionej w tym punkcie,
- 9b) dokonywania kontroli podmiotów prowadzących sprzedaż usług obejmujących polowania wykonywane przez cudzoziemców na terytorium RP w zakresie zgodności z przepisami niniejszej ustawy.”
- pkt 10 otrzymuje brzmienie:
- „10) noszenia broni palnej krótkiej, broni gazowej, pałki wielofunkcyjnej, kajdanek,”
- po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
- „11a) posługiwania się psem służbowym,”
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Przy wykonaniu czynności, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego lub przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”
- d) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem,
- e) w ust. 3 po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) broni gazowej, pałki wielofunkcyjnej, kajdanek, psa służbowego.”;
- 8) w art. 40 w ust. 1 wyrazy „, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1, 2, 5, 6, 8 i 11, ust. 3, ust. 4 oraz ust. 8-11.” zastępuje się wyrazami „, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1, 5, 6, 11, ust. 3 pkt 1 i 2, ust. 4 oraz ust. 9-11.”;
- 9) w art. 41:
- c) w ust. 2 skreśla się pkt 2,
- d) w ust. 3 w zdaniu pierwszym i drugim skreśla się wyrazy „palnej krótkiej”;
- 10) w art. 43 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Cudzoziemcy uprawnieni do wykonywania polowania mogą polować wyłącznie w obecności myśliwego będącego przedstawicielem dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego.

3. Przedstawiciel dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego wskazuje zwierzynę przeznaczoną do odstrzału.”;

11) po art. 43 dodaje się art. 43a-43k w brzmieniu:

„ Art. 43a. Podczas wykonywania polowania myśliwy obowiązany jest mieć przy sobie:

1) legitymację Polskiego Związku Łowieckiego, a w przypadku cudzoziemców - dowód wykupienia polowania lub zgodę Ministra właściwego do spraw środowiska,

2) pozwolenie na posiadanie broni myśliwskiej,

3) upoważnienie do wykonywania polowania indywidualnego, o którym mowa w art. 42 ust.4.

Art. 43b. 1. Przed rozpoczęciem polowania indywidualnego oraz niezwłocznie po jego zakończeniu myśliwy dokonuje stosownych wpisów w książce ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym.

2. Bezpośrednio po dokonaniu odstrzału, a przed podjęciem czynności transportowych myśliwy obowiązany jest potwierdzić pisemnie na upoważnieniu fakt pozyskania zwierzyny grubej, a w przypadku zwierzyny drobnej - bezpośrednio po zakończeniu polowania.

Art. 43c. 1. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i w uzgodnieniu z Polskim Związkiem Łowieckim, określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe zasady uzyskiwania uprawnień do wykonywania polowania oraz tryb ich zawieszania i cofania,

2) szczegółowe zasady powoływania komisji egzaminacyjnej oraz zakres i tryb przeprowadzania egzaminów,

3) wzory dokumentów stwierdzających posiadanie odpowiednich kwalifikacji i wynikających z nich uprawnień.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, w uzgodnieniu z Polskim Związkiem Łowieckim, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i warunki wykonywania polowania przez obywateli polskich i cudzoziemców oraz znakowania, o którym mowa w art. 42 ust. 5, uwzględniając istniejące polskie zwyczaje łowieckie oraz kierując się troską o bezpieczeństwo osób i mienia.

3. Minister właściwy do spraw środowiska, w uzgodnieniu z Polskim Związkiem Łowieckim, określi wzór upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego oraz wzór książki ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym.

Art. 43d. 1. Do wykonywania polowania oraz odstrzału szkodników dopuszczona jest wyłącznie myśliwska broń palna, z której po maksymalnym załadunku można oddać najwyżej pięć pojedynczych strzałów; magazynek broni samopowtarzalnej może zawierać najwyżej dwa naboje.

2. Polowanie na zwierzyne grubą odbywa się, z zastrzeżeniem ust. 3, wyłącznie przy użyciu myśliwskiej broni palnej o lufach gwintowanych i kalibrze minimum 5,6 mm oraz stosowanych do niej naboju myśliwskich z pociskami półpłaszczowymi, które w odległości 100 m od wylotu lufy posiadają energię nie mniejszą niż:

- 1) 2.500 J przy polowaniu na łosie,
- 2) 2.000 J przy polowaniu na jelenie, danię, muflony i dziki,
- 3) 1.000 J przy polowaniu na sarny, wilki i bobry.

3. Na zwierzyne, o której mowa w ust. 2, z wyjątkiem łosi i jeleni byków, dopuszcza się polowanie z broni o lufach gładkich, z użyciem myśliwskich naboju kulowych.

4. Do wykonywania polowania na zwierzyne drobną, z zastrzeżeniem ust. 5, używa się wyłącznie myśliwskich naboju śrutowych ze śrutem o średnicy do 4,5 mm.

5. Na drapieżniki można polować używając myśliwskich naboju śrutowych wymienionych w ust. 4 lub myśliwskich naboju kulowych wymienionych w ust. 2 pkt 3, z uwzględnieniem ust. 3, oraz naboju myśliwskich z pociskami pełnopłaszczowymi.

Art. 43e. Do wykonywania polowania zabrania się używania celowników noktowizyjnych, termowizyjnych i laserowych oraz sztucznego światła.

Art. 43f. Przy wykonywaniu polowania należy stosować następujące zasady:

1) polowanie z psami lub naganką może odbywać się w okresie od 1 października do 15 stycznia; ograniczenie to nie dotyczy polowania z psami na ptactwo łowne, z psami i naganką na lisy oraz poszukiwania postrzałka z psem na otoku,

2) polowanie przy użyciu sznurów, do których przywiązane są skrawki kolorowego materiału (fladry), może odbywać się tylko na lisy i wilki,

3) poszukiwanie postrzałka zwierzyny grubej w obwodzie łowieckim, w którym myśliwy nie ma upoważnienia do wykonywania polowania, może odbywać się pod warunkiem zawiadomienia o tym dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego w ciągu 12 godzin od chwili podjęcia poszukiwań; poszukujący postrzałka może korzystać z pomocy psa prowadzonego na otoku,

4) myśliwy powinien poszukiwać, dochodzić i uśmiercić raną zwierzynę możliwie szybko,

5) polowanie na ptactwo może odbywać się pod warunkiem używania ułożonego w tym celu psa, z tym że jeden pies powinien przypadać na nie więcej niż trzech myśliwych,

6) polowanie na zwierzynę grubą może odbywać się pod warunkiem zapewnienia udziału co najmniej jednego psa ułożonego do poszukiwania postrzałków,

7) polowanie na zające może odbywać się wyłącznie jako polowanie zbiorowe, przez naganianie zwierzyny przez naganek w kierunku co najmniej sześciu myśliwych.

Art. 43g. Podczas polowania nie strzela się do:

1) łani licówki,

2) zwierzyny przy paśnikach, lizawkach, pasach zaporowych oraz punktach stałego dokarmiania, z wyjątkiem polowań przy nęciskach na dziki,

lisy, borsuki, tchórze i kuny; myśliwy powinien ustalić u dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego lokalizację nęcisk w obwodzie łowieckim,

3) zwierzyny z pojazdów mechanicznych i konnych oraz łodzi o napędzie mechanicznym z pracującym silnikiem,

4) zwierzyny znajdującej się w terenie odkrytym na szczytach wzniesień,

5) zwierzyny na ogrodzonych poletkach żerowych w okresie wegetacji uprawianych na nich roślin i w czasie udostępniania ich zwierzynie,

6) ptactwa nie będącego w locie, z wyjątkiem jarząbków, czapli i dzikich gęsi,

7) zajęcy pozostających w bezruchu w terenie polnym,

8) zwierzyny znajdującej się w odległości mniejszej niż 200 m od pracujących maszyn rolniczych.

Art. 43h. 1. Polowanie w nocy może odbywać się na:

1) dziki, lisy, borsuki, jenoty, tchórze, kuny, piżmaki i norki - na polowaniu indywidualnym, przez myśliwego wyposażonego w myśliwską broń palną z zamontowanym optycznym przyrządem, celowniczym oraz w lornetkę,

2) słonki - w czasie ciągów,

3) dzikie gęsi i dzikie kaczki - na zlotach i przelotach.

2. Za noc uważa się czas po upływie godziny po zachodzie słońca do godziny przed wschodem słońca.

3. Myśliwy polujący w nocy obowiązany jest zachować wyjątkową ostrożność, a w szczególności:

1) znać dokładnie teren w rejonie polowania,

2) nie strzelać do nie rozpoznanego celu,

3) nie strzelać w kierunku osad i dróg publicznych,

4) przed strzałem osobiście rozpoznać przez lornetkę cel i teren na linii strzału,

5) w razie oddania strzału i niepodniesienia zwierzyny w nocy sprawdzić wyniki strzału przy świetle dziennym.

Art. 43i 1. Wykonywanie polowania na samce zwierzyny płowej podlega ocenie co do zgodności wykonania odstrzału z uzyskanym upoważnieniem lub wskazaniem zwierzyny przewidzianej do odstrzału.

2. Myśliwy, a w przypadku cudzoziemców myśliwy będący przedstawicielem dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego, obowiązany jest przedstawić pozyskane trofeum do oceny prawidłowości wykonania odstrzału. Oceny dokonuje właściwy nadleśniczy przy udziale przedstawiciela dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego oraz przedstawiciela właściwego terytorialnie zarządu wojewódzkiego Polskiego Związku Łowieckiego.

Art. 43j. 1. Polowanie zbiorowe jest wykonywane z udziałem co najmniej dwóch współdziałających ze sobą myśliwych, zorganizowane przez dzierżawcę lub zarządcę obwodu łowieckiego i prowadzone przez wyznaczonego przez dzierżawcę lub zarządcę obwodu łowieckiego myśliwego, zwanego "prowadzącym polowanie".

2. Polowanie zbiorowe może być wykonywane z udziałem zarówno naganki, jak i psów.

3. Polowanie zbiorowe nie może trwać dłużej niż od wschodu do zachodu słońca.

Art. 43k. 1. Prowadzący polowanie jest odpowiedzialny za jego przeprowadzenie zgodnie z przepisami oraz w warunkach zapewniających bezpieczeństwo uczestnikom i otoczeniu.

2. Prowadzący polowanie przeprowadza je w sposób nie powodujący szkód w uprawach.

3. Prowadzący polowanie może zlecić uczestnikom wykonanie niektórych czynności związanych z polowaniem.”;

12) w art. 51 w ust. 1:

- w pkt 2 po wyrazie „łownych” dodają się wyrazy „i niszczy łągowiska”,
- skreśla się pkt 4,
- w pkt 5 po wyrazie „łowieckie” dodają się wyrazy „wybiera karmę lub sól z lizawek,”
- po pkt 5 dodają się pkt 6-9 w brzmieniu:

„6) poluje nie posiadając przy sobie dokumentów określonych w art. 43a lub nie dokonuje czynności określonych w art. 43b,

7) wchodzi na oznaczone jako ostoja zwierzyny obszary, niepokoi, płoszy, ściga, chwyta, rani lub zabija zwierzynę albo luzem puszcza psa - z wyjątkiem osób wykonujących czynności związane z polowaniem, gospodarką leśną, rolną rybacką i melioracją,

8) prowadząc działalność gospodarczą, w zakresie określonym w art. 17 ust. 1, lub działając w jego imieniu dopuszcza się oszustwa, którego wartość nie przekracza 100 złotych, lub zaniedbań, nierzetelności albo nieprawidłowości mogących w konsekwencji przynieść szkodę w tej wysokości Skarbowi Państwa, zarządcy lub dzierżawcy obwodu łowieckiego,

9) narusza zasady i warunki wykonywania polowania określone w ustawie, a polegające na:

a) polowaniu z broni innej niż myśliwska,

b) polowaniu na zwierzynę grubą z broni i przy użyciu naboju innych niż określone w art. 43d ust 2 i 3,

c) polowaniu na zwierzynę drobną i drapieżniki używając naboju innych niż określone w art. 43d ust. 4 i 5,

d) polowaniu używając celowników noktowizyjnych, termowizyjnych, laserowych lub używając sztucznego światła,

e) wykonywaniu polowania z pominięciem zasad określonych w art. 43f,

f) strzelaniu do zwierzyny w sytuacjach określonych w art. 43g,

g) polowaniu w nocy na gatunki inne niż określone w art. 43h ust. 1,

h) polowaniu i strzelaniu do zwierzyny z naruszeniem podstawowych zasad bezpieczeństwa albo polowaniu w stanie wskazującym na spożycie alkoholu lub pod działaniem środków odurzających,

i) polowaniu lub organizowaniu polowania z naruszeniem zasad określonych w art.43 ust 2 i 3 oraz w art. 43i-43k”;

13) w art.52

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zbiera, posiada, wytwarza, przechowuje lub wprowadza do obrotu narzędzia i urządzenia określone w art. 53 pkt.5, a służące z przeznaczenia do kłusownictwa,”,

b) po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) pozyskuje inny gatunek lub w większej liczbie, niż przewiduje upoważnienie wydane przez dzierżawcę lub zarządcę obwodu Łowieckiego”;

14) po art. 52 dodaje się art. 52a w brzmieniu:

„Art. 52a. Osoba, która znajduje narzędzia i urządzenia określone w art. 53 pkt. 5, obowiązana jest:

- 1) podjąć podstawowe czynności aby nie stwarzały one dalszego zagrożenia dla ludzi i zwierząt,
- 2) pozostawić je na miejscu,
- 3) powiadomić Policję, Państwową Straż Łowiecką, strażnika łowieckiego lub innego przedstawiciela zarządcy lub dzierżawcy obwodu łowieckiego.”.

Art. 2.

1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Przepisy wydane na podstawie art. 41 ust.2 pkt 2, ust 3 oraz art. 43 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc w zakresie w jakim nie są sprzeczne z ustawą do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 11 w zakresie art. 43b ust. 2, który wchodzi w życie po 14 dniach od dnia ogłoszenia nowych przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 2 ust.2.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zawiera propozycje zmian w ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. Nr 42 poz. 372, Nr 113, poz. 284).

Zmiany te wynikają z konieczności dostosowania obowiązujących przepisów do warunków, w których pracują strażnicy Państwowej Straży Łowieckiej, oraz do rzeczywistości charakteryzującej się wzrostem dokonywanych czynów noszących znamiona przestępstw oraz wykroczeń w zakresie szkodnictwa łowieckiego i przyrodniczego. Ponadto, bez wątpienia, brak w większości województwach Państwowej Straży Łowieckiej oraz obowiązujące nieprecyzyjne przepisy przyczyniają się do sytuacji, w których zwierzyna łowna stanowiąca własność Skarbu Państwa przedstawia sobą bezspornie atrakcyjny cel kłusowników. W związku z przedstawionymi uwagami od wojewódzkich jednostek Państwowej Straży Łowieckiej oraz wskutek wnikliwej analizy istniejących regulacji prawnych, w ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie proponuje się następujące zmiany:

W art. 4 poszerza się słownik pojęć używanych w ustawie, w szczególności dotyczy to pojęć wprowadzonych, w nowych artykułach 43a-43k.

Zmieniając art. 12 upoważnia się zarządców oraz dzierżawców obwodów łowieckich do wyznaczania i oznakowywania zakazem wstępu obszarów stanowiących ostoje zwierzyny. Dzierżawcy i zarządcy obwodów w myśl art. 11 ust 3 ustawy współdziałają z nadleśniczymi Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w szczególności w zakresie ochrony zwierzyny. W istniejących przepisach - tak w Prawie łowieckim, jak i w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 56 poz. 679 ze zm.), zwanej dalej Ustawą o lasach, nie uwzględnia się faktu, że, w wyniku zmiany krajobrazu, ostojami zwierzyny stają się nie tylko lasy, ale i niedostępne i nieuczęszczane wyrobiska, zarośla, zadrzewienia, bagna, torfowiska i trzcinowiska oraz inne nieużytki położone w sąsiedztwie naturalnych zbiorników wodnych. Dlatego racjonalnym jest, w celu ochrony zwierzyny, przyznanie prawa dzierżawcom i zarządcom obwodów łowieckich do wyznaczenia takich obszarów i oznakowywania ich zakazem wstępu.

W art. 14 dodaje się ust. 2 mający na celu zobowiązanie dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich do wyznaczania osób odpowiedzialnych za zwierzynę ranną i poszkodowaną w wypadkach komunikacyjnych oraz w wyniku innych zdarzeń losowych. Osoby te również będą zobowiązane do uśmiercania zwierząt łownych z widocznymi objawami wścieklizny. Informacje zawierające dane tych osób będą przekazywane miejscowym organom Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej, posterunkom Policji, Ruchu Drogowego, urzędom gmin i sołtysom każdej wsi. Pojawienie się ustępu 2 w art. 14 jest celowe gdyż brak rozstrzygnięć w tym zakresie powoduje, że uczestnicy kolizji lub kierujący maszynami rolniczymi oraz funkcjonariusze Policji, którym są zgłaszane przypadki poszkodowanej zwierzyny, nie wiedzą jak postępować i kogo informować o tych zdarzeniach. Ponadto oczywista jest konieczność wyeliminowania zwierząt z objawami wścieklizny, stwarzających zagrożenia dla ludzi i zwierząt.

Doprecyzowanie brzmienia art. 20 ust. 1 pkt 1 służy do wyeliminowania możliwości nierzetelnej ewidencji skupu dziczyzny a tym samym zwiększa szanse ukarania nieuczciwych przedsiębiorców.

Dodanie art. 38a po art. 38 ustawowo gwarantuje strażnikom Państwowej Straży Łowieckiej prawo do otrzymania bezpłatnego umundurowania, oznak służbowych oraz wyposażenia osobistego z obowiązkiem ich noszenia w czasie pełnienia służby. Wzorem tej zmiany posłużył art. 46 ust. 1 pkt 1 Ustawy o lasach. Strażnicy Państwowej Straży Łowieckiej, jak i pracownicy Służby Leśnej, również należący do grona funkcjonariuszy publicznych, powinni mieć zapewnione prawo do stosownego umundurowania, oznak służbowych oraz wyposażenia osobistego.

Zmiana art. 39 ust. 1, poprzez poszerzenie uprawnień Państwowej Straży Łowieckiej o zwalczanie przestępstw i wykroczeń w zakresie szkodnictwa przyrodniczego, jest spójna z zapisami art.1 Prawa łowieckiego stanowiącego, że łowiectwo, jako element ochrony środowiska przyrodniczego, w rozumieniu ustawy oznacza ochronę zwierząt łownych (zwierzyny) i gospodarowanie ich zasobami w zgodzie z zasadami ekologii oraz z zasadami racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej.

Zmieniając pkt 1, 3, 4 w ust. 2 w art. 39 zapewnia się strażnikom Państwowej Straży Łowieckiej niezbędne środki prawne do zwalczania i zapobiegania przestępstwom i wykroczeniom w zakresie ochrony przyrody, polegające na przyznaniu uprawnień do:

- legitymowania świadków przestępstwa lub wykroczenia,
- zatrzymywania środków transportu w obwodach łowieckich oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie, w celu sprawdzenia ich ładunku oraz przeglądania zawartości bagaży, w razie zaistnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub wykroczenia,
- przeszukania osób w przypadkach uzasadnionego podejrzenia o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego.

W art. 39 ust. 2 pkt 6 zmiany zostały dokonane w kontekście rozwiązań przyjętych w Kodeksie postępowania karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 89, poz. 555 ze zm) i Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2001 r. Nr 106, poz 1148 ze zm.).

Poprzez zmianę art. 39 ust. 2 pkt 9 oraz dodanie po pkt. 9 pkt 9a i 9b poszerza się uprawnienia Państwowej Straży Łowieckiej w zakresie kontroli przedsiębiorców prowadzących:

- sprzedaż tusz dziczyzny w zakresie sprawdzenia źródeł jej pochodzenia,
- obrót zwierzyną żywą oraz fermy jeleni i danieli, a także fermy lisów pospolitych, tchórzy zwyczajnych i jenotów w zakresie sprawdzenia źródeł pochodzenia zwierzyny wymienionej w tym punkcie,
- sprzedaż usług obejmujących polowania wykonywane przez cudzoziemców na terytorium RP w zakresie zgodności z przepisami niniejszej ustawy.

W szczególności nadmienić należy, że mocą art. 3 pkt 1 tiret 2 ustawy dnia 25 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej oraz ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2001 r. Nr. 129, poz. 1438) jelenie i danieli zostały włączone do kategorii zwierząt gospodarskich, które mogą być

utrzymywane w warunkach fermowych, w celu pozyskania mięsa i skór. W związku z tym, w szczególności, w celu wyeliminowania nadużyć na takich fermach, został wprowadzony pkt 9a w art. 39. ust. 2.

Zmiana pkt 10 i dodanie pkt 11a w art. 39 ust. 2 oraz zmiana art. 39 ust. 3 wynikała z konieczności wyposażenia strażników Państwowej Straży Łowieckiej w środki przymusu bezpośredniego niezbędne do wykonywania powierzonych im zadań. W szczególności brak tych środków odczuwa się przy zatrzymywaniu podejrzanych o kłusownictwo albo ujęciu sprawców wykroczeń lub przestępstw na gorącym uczynku. Za faktem poszerzenia środków ochronnych przemawia to, że zadania i obowiązki funkcjonariuszy Państwowej Straży Łowieckiej określone w Prawie łowieckim są bardzo zbliżone do zadań i obowiązków funkcjonariuszy Straży Leśnej oraz Straży Parków Narodowych, wyposażenia których w sposób znaczący różnią się od wyposażenia strażników Państwowej Straży Łowieckiej. W związku z tym zachodzi konieczność poszerzenia wyposażenia funkcjonariuszy Państwowej Straży Łowieckiej o uzbrojenie niezbędne do zapewnienia im bezpieczeństwa w trakcie wykonywania czynności służbowych.

Mając powyższe na uwadze oraz wzorując się na art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 99 poz. 1079 ze zmianami) i na art. 47 ust. 2 pkt 9 oraz. ust. 3 pkt 5 Ustawy o lasach, środki ochronne strażników Państwowej Straży Łowieckiej zostały poszerzone o : broń gazową, pałkę wielofunkcyjną, kajdanki, kamizelki kuloodporne i psa służbowego.

Intencją zmiany art. 40 ust. 1 jest potrzeba dokonania weryfikacji obowiązujących obecnie wymagań i uprawnień dotyczących strażników łowieckich, zatrudnionych przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich. Strażnik powinien współdziałać z Państwową Strażą Łowiecką w zakresie przekazywania wszelkich informacji dotyczących występujących zagrożeń. Powinien być dobrym gospodarzem łowiska, znać dobrze teren i być przewodnikiem po nim. Nakładania grzywien i prowadzenia czynności procesowych powinny wykonywać uprawnione, profesjonalne służby mundurowe wyposażone w instrumenty prawne, środki

przymusu bezpośredniego. Takie rozwiązanie jest racjonalne, sensowne i możliwe w realizacji. W związku z tym w art. 40 ust. 1 dokonane zostały stosowne poprawki.

- Zmiana art. 41 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 jest konsekwencją poszerzenia wyposażenia strażników Państwowej Straży Łowieckiej o broń gazową. W wyniku dokonanych zmian upoważnia się Ministra właściwego do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych sposobów używania, ewidencjonowania i przechowywania w siedzibach Państwowej Straży Łowieckiej broni, amunicji i ręcznych miotaczy gazu. Rozporządzenie powinno określać szczegółowe wymogi dotyczące przechowywania, używania, ewidencjonowania w siedzibach Państwowej Straży Łowieckiej broni, amunicji do tej broni oraz ręcznych miotaczy gazu, a także wzory dokumentów niezbędnych do ewidencjonowania broni i amunicji oraz ręcznych miotaczy gazu, jej wydawania i zdania, jak również warunki techniczne, jakim powinien odpowiadać magazyn broni.

Ocena konieczności zmiany art. 43 oraz dodanie art. 43a – 43k powinna być przeprowadzona w kontekście zmian przepisów karnych, umieszczonych w art. 51 ust. 1 Prawa łowieckiego. W rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114 ze zm.) odpowiedzialności za wykroczenie podlega ten tylko, kto popełnia czyn społecznie szkodliwy, zabroniony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia pod groźbą kary aresztu, ograniczenia wolności, grzywny do 5000 złotych lub nagany. Natomiast uprawnienia do prowadzenia postępowań mandatowych określa art. 95 §1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2001 r. Nr 106, poz. 1148 ze zm.), który określa, że postępowanie mandatowe prowadzi Policja, a inne organy, gdy przepis szczególny tak stanowi. Tak więc strażnicy Państwowej Straży łowieckiej mocą art. 39 ust. 2 pkt 2 Prawa łowieckiego otrzymali prawo do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia popełniane na terenach obwodów łowieckich w zakresie szkodnictwa łowieckiego. Natomiast brak stosownych regulacji prawnych zapobiegających zdarzeniom, które w rzeczywistości mają miejsce zwiększa zagrożenie bezpieczeństwa osób i przyczynia się do strat w gospodarce łowieckiej. Paragrafy 5-16 Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska,

Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 4 kwietnia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad i warunków wykonywania polowania oraz obowiązku znakowania (Dz. U. z 1997 r. Nr 35, poz. 215 ze zm.) określają obowiązkowe warunki przy spełnieniu których, polowanie jest dopuszczalne. Natomiast w praktyce myśliwi, zarządcy oraz dzierżawcy obwodów łowieckich nagminnie nie dopełniają swych obowiązków. Nie przestrzeganie tych podstawowych, ważnych przepisów zapewniających bezpieczeństwo osób i zapobiegających stratom w łowisku powinno być zakazane i karane w trybie regulacji o postępowaniu w sprawach o wykroczenia. W związku z tym zostały dokonane stosowne poprawki w Prawie łowieckim poprzez przeniesienie §5-16 ww. rozporządzenia do Prawa łowieckiego w postaci zmienionego art. 43 oraz dodanych art. 43a, 43b, 43d-43k w celu sformułowania stosownych przepisów karnych w art. 51 ust. 1.

W art. 43c:

- w ust. 1 i 2 zostały umieszczone stosownie zredagowane ustawowe upoważnienia dla Ministra właściwego do spraw środowiska, które przed zmianami znajdowały się w art. 43 ust. 2 i 3,

- w ust. 3 została umieszczona delegacja ustawowa dla Ministra właściwego do spraw środowiska w celu określenia wzoru upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego oraz wzoru książki ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym.

Zmiana w art. 51 ust. 1 pkt 5 jest wynikiem odnotowywanego coraz częściej procederu wybierania soli z lizawek i karmy z paśników. Proceder ten należy karać tak samo jak niszczenie urządzeń łowieckich.

Wobec wzmożonej penetracji terenów leśnych i innych obszarów stanowiących ostoje, zwierzyna jest permanentnie niepokojona i zmuszana do przemieszczania się i migracji. Zatem zasadne jest dodanie pkt. 7 w ust. 1 w art. 51. Ponadto proponowany zapis jest prawną konsekwencją zmiany art. 12 ustawy. Usankcjonowanie łamania tego zakazu poprawi warunki bytowania zwierzyny.

Intencją art. 51 ust. 1 pkt 8 jest usunięcie uchybień, mogących w konsekwencji prowadzić do nielegalnego obrotu dziczyzną. Przeprowadzone dotychczas liczne kontrole w punktach skupu dziczyzny ujawniły wiele nieprawidłowości. Państwowa Straż Łowiecka odbiera sygnały o uchybieniach w biurach prowadzących sprzedaż

cudzoziemcom polowań na terytorium Polski. Tego typu nieprawidłowości nie były do tej pory karane. Za drobne uchybienia i zaniedbania karać powinno się sprawców w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Wysokość szkody wynoszącą do 100 zł przyjęto wzorując się na art. 134 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. 1971 r. Nr 12 poz. 144 ze zm.)

Zwiększająca się liczba przypadków kłusownictwa przy pomocy wnyków i innych urządzeń świadczy o tym, że jest to proceder bardzo pospolity. Obecny stan prawny nie precyzował i nie sankcjonował ich posiadania. Napotykanie w łowiskach osoby przenoszące takie narzędzia podejrzane o kłusownictwo tłumaczyły, że zostały one zebrane, aby nie stwarzały zagrożenia. Wskutek tego został wprowadzony art. 52a oraz zmieniony przepis art. 52 pkt 1.

Mocą art. 2 projekt ustawy zachowuje się w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie obowiązującego Prawa łowieckiego z zastrzeżeniem, że dotychczasowe przepisy wydane na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 2, ust 3 oraz art. 43 ust. 3 będą obowiązywały, maksymalnie w ciągu 6 miesięcy, od dnia ogłoszenia ustawy zmieniającej Prawo łowieckie do dnia wydania nowych przepisów wykonawczych.

Artykuł 3 przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 11 w zakresie art. 43b ust. 2, który wchodzi w życie po 14 dniach od dnia ogłoszenia nowych przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 2 ust. 2 projektu ustawy.

Szacuje się, że w wyniku poszerzenia wyposażenia strażników Państwowej Straży Łowieckiej w niezbędne środki ochronne i transportu terenowego, w budżecie państwa powinny być zarezerwowane środki pieniężne w wysokości 4 487 000 zł, to jest ok. 4,5 mln. zł. . Z kolei przy rozważaniu celowości poniesienia takich wydatków, bezspornie trzeba uwzględnić, że strażnicy Państwowej Straży Łowieckiej będą w posiadaniu wyposażenia koniecznego do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia popełniane na terenach obwodów łowieckich w zakresie szkodnictwa łowieckiego i przyrodniczego.

Ponadto, Najwyższa Izba Kontroli w raporcie z maja 2003 uznała za niezbędne zabezpieczenie w budżecie państwa środków koniecznych do funkcjonowania

Państwowej Straży Łowieckiej oraz stwierdziła nieprawidłowości w zakresie prowadzenia gospodarki łowieckiej. Nieprawidłowości te spowodowały uszczuplenia bezpośrednie w obszarach zbadanych przez NIK w dochodach budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego w wysokości 364 087 zł. Koszty nieoszacowane w pogłowie zwierzyny łownej, w urządzeniach łowieckich, w utracie walorów krajobrazowych i środowiskowych - aczkolwiek nie wykazane w raporcie NIK - są wielokrotnie wyższe.

Oświadczenie:

Na podstawie art. 34 ust. 2 pkt. 7 Regulaminu Sejmu niniejszym oświadcza się, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, dnia 4 września 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy
– Prawo łowieckie z prawem Unii Europejskiej**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu (M.P. z 2002 r. Nr 23, poz. 398) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedmiotem poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo łowieckie jest nowelizacja kilku artykułów obowiązującej ustawy.

W projekcie przewiduje się m. in. zmiany definicji pojęć użytych w ustawie, wprowadzenie zasad dotyczących obchodzenia się z ranną zwierzyną, zmianę uprawnień strażników Państwowej Straży Łowieckiej, zasad wykonywania polowania, w tym wymagań dotyczących broni myśliwskiej, przepisów karnych.

Projekt przewiduje wejście w życie nowych przepisów 14 dni od daty ich ogłoszenia.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem

Proponowane zmiany w ustawie – Prawo łowieckie powinny być oceniane z punktu widzenia przepisów wspólnotowego prawa pierwotnego, a mianowicie art. 12 TWE w związku z art. 49 TWE. Wspomniane przepisy zakazują dyskryminacji w dziedzinie zastosowania Traktatu ze względu na przynależność państwową. W przypadku projektu ustawy dotyczyć to może swobody świadczenia usług.

Zgodnie z linią orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (np. sprawy 286/82 *Luisi i Carbone*, sprawa 186/87 *Cowan*) normy prawa wspólnotowego dotyczące świadczenia usług, a więc również zakaz dyskryminacji, stosuje się nie tylko do świadczących usługi ale także do odbiorców usług np. do przynależnych państwa członkowskiego przybywających do innego państwa członkowskiego jako turyści.

Dodatkowo należy wspomnieć, że orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości wskazuje, że zawarty w art. 12 TWE zakaz dyskryminacji czyli stosowania różnych reżimów prawnych wobec przynależnych własnych i przynależnych innych państw członkowskich nie ma charakteru absolutnego, – różne traktowanie musi być jednak uzasadnione ważnym interesem, a wprowadzane dodatkowe wymagania muszą mieć charakter ograniczony i proporcjonalny do potrzeb.

3. Układ Europejski

Żadne z postanowień Układu ustanawiającego stowarzyszenie Polski ze Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi (Układ Europejski) nie dotyczy materii objętej zakresem omawianego projektu.

4. Analiza przepisów projektu

Analiza przepisów zawartych w projekcie dotyczy propozycji nowego brzmienia art. 43 ust 2 ustawy oraz propozycji dodania art. 43a pkt 1. Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym do wykonywania polowania niezbędne jest:

- a) posiadanie dowodu członkostwa w Polskim Związku Łowieckim (art. 42 ust. 2 ustawy – Prawo łowieckie), albo
- b) wykupienie polowania przez cudzoziemca u przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie na wykonywanie działalności polegającej na sprzedaży usług turystycznych obejmujących polowania wykonywane przez cudzoziemców na terytorium RP , albo

c) uzyskanie przez cudzoziemca zgody ministra właściwego do spraw środowiska. (art. 43 ust. 1 ustawy – Prawo łowieckie).

Pod pojęciem cudzoziemca rozumie się osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego (zmiana art. 4 pkt 2 ustawy).

Wprowadzona w projekcie ustawy zasada, zgodnie z którą cudzoziemcy uprawnieni do wykonywania polowania mogą polować wyłącznie w obecności myśliwego będącego przedstawicielem dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego, jest w związku z wprowadzona definicją myśliwego niejasna. Zgodnie z zaproponowaną definicją pod pojęciem myśliwego - „rozumie się osobę uprawnioną do wykonywania polowania”. Analizując treść ustawy oraz proponowane zmiany można dojść do wniosku, że każda osoba uprawniona do wykonywania polowania, a więc także cudzoziemiec, który wykupił polowanie bądź posiada zgodę ministra właściwego do spraw środowiska może towarzyszyć cudzoziemcowi.

Uzasadnienie załączone do projektu nie zawiera odniesienia się do zmian zaproponowanych do art. 43 ustawy co utrudnia zrozumienie celu zaproponowanej nowelizacji tego artykułu.

Z punktu widzenia prawa UE istotne jest dokonanie oceny czy projektowany art. 43 ust. 2 i 3 wprowadza dyskryminację przynależnych państw członkowskich UE, a jeżeli wprowadza, to czy dyskryminacja taka może być uzasadniona ważnym interesem, a wprowadzane dodatkowe wymagania mają charakter ograniczony i proporcjonalny do potrzeb.

Art. 49 TWE wprowadza zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową dla usług świadczonych wewnątrz Wspólnoty. Zgodnie z zaprezentowanym powyżej poglądem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową obowiązuje również wobec odbiorców usług. W przypadku łowiectwa wykonywanego przez przynależnych innych państw członkowskich mamy do czynienia z usługami świadczonymi na ich rzecz przez przedsiębiorców polskich, o których mowa w art. 17 ustawy.

Wprowadzenie zasady, zgodnie z którą każdy cudzoziemiec (a więc również przynależny państwa członkowskiego UE) może polować wyłącznie w obecności innego myśliwego, który wskazuje zwierzyńę przeznaczoną do odstrzału, wprowadza po stronie przynależnych innych państw członkowskich UE, po pierwsze, zakaz polowania bez udziału innego myśliwego, po drugie, obowiązek poniesienia dodatkowych kosztów związanych z zapewnieniem obecności tej osoby. Takie ukształtowanie sytuacji prawnej cudzoziemca –

przynależnego państwa członkowskiego UE, wprowadza różnicę w stosunku do sytuacji prawnej obywateli polskich występującej w identycznym stanie faktycznym. Takie działanie polskiego ustawodawcy może prowadzić do uznania, że wprowadza on dyskryminację przynależnych państw członkowskich UE w stosunku do własnych obywateli.

Wspomniana w części 2 opinii zasada, zgodnie z którą zakaz stosowania różnych reżimów prawnych wobec przynależnych własnych i przynależnych innych państw członkowskich nie ma charakteru absolutnego pozwala w pewnych przypadkach od odstępstwa od tego zakazu. Wprowadzane wymogi różnicujące sytuację prawną przynależnych własnych i przynależnych innych państw członkowskich muszą jednak mieć charakter ograniczony i proporcjonalny do potrzeb. W przypadku projektowanej zmiany art. 43 ust. 2 i 3 ustawy z brzmienia proponowanych przepisów, a także z uzasadnienia załączonego do projektu ustawy nie wynika cel wprowadzenia dodatkowych wymogów dla cudzoziemców (w tym przynależnych państw członkowskich UE).

5. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo łowieckie wprowadza w art. 43 ust. 2 i 3 ustawy przepisy dyskryminujące przynależnych państw członkowskich UE. Z projektu ustawy oraz z uzasadnienia nie wynika czy dyskryminacja taka może zostać uznana za uzasadnioną ważnym interesem oraz czy jej zakres jest odpowiednio ograniczony i proporcjonalny do potrzeb.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staśkiewicz

Deskryptory bazy REX: łowiectwo, ochrona przyrody, Unia Europejska

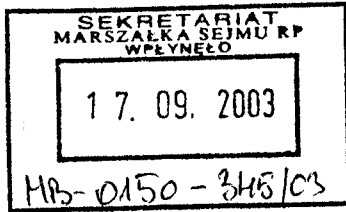

Warszawa, dnia 16 września 2003 :

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Komisja Europejska

EUR-026- 42/03

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej
Pan Marek Borowski

W związku ze skierowaniem przez Pana Marszałka, przesyłam opinię Komisji Europejskiej o projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo łowieckie przyjętą na posiedzeniu w dniu 16 września 2003 r. w trybie art. 34 ust. 10 regulaminu Sejmu.

Przewodniczący Komisji

(Józef Oleksy)

Opinia nr 42

Komisji Europejskiej

przyjęta na posiedzeniu w dniu 16 września 2003 r.

w związku ze zgłoszonymi przez Biuro Studiów i Ekspertyz Kancelarii Sejmu w trybie art. 34 ust. 9 Regulaminu Sejmu wątpliwościami co do zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo łowieckie z prawem Unii Europejskiej

Komisja Europejska na posiedzeniu w dniu 16 września 2003 r. zapoznała się ze stanowiskiem przedstawiciela wnioskodawców oraz z przygotowaną przez Biuro Studiów i Ekspertyz opinią w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo łowieckie.

Projekt ustawy przewiduje zmiany m. in.: definicji pojęć użytych w ustawie, wprowadzenia zasad dotyczących obchodzenia się z ranną zwierzyną, uprawnień strażników Państwowej Straży Łowieckiej, zasad wykonywania polowania, w tym wymagań dotyczących broni myśliwskiej oraz zmiany w przepisach karnych.

Proponowane zmiany w ustawie – Prawo łowieckie należy ocenić z punktu widzenia przepisów prawa pierwotnego. Traktat ustanawiający Wspólnoty Europejskie zakazuje dyskryminacji w dziedzinie zastosowania Traktatu ze względu na przynależność państwową. W przypadku projektu ustawy może się to wiązać ze swobodą świadczenia usług. Zakaz dyskryminacji stosuje się również do odbiorców usług, czyli np. do obywateli państwa członkowskiego przybywających do innego państwa członkowskiego jako turyści.

Opiniowany poselski projekt ustawy w art. 43 ust. 2 i 3 wprowadza zasady zgodnie z którymi każdy cudzoziemiec może polować wyłącznie w obecności innego myśliwego, który wskazuje zwierzynę przeznaczoną do odstrzału. W konsekwencji wprowadza, po stronie obywateli innych państw członkowskich UE, po pierwsze, zakaz polowania bez udziału innego myśliwego, po drugie, obowiązek poniesienia dodatkowych kosztów związanych z zapewnieniem obecności tej osoby. Zaproponowana sytuacja prawna cudzoziemca – obywatela państwa członkowskiego UE jest gorsza od sytuacji prawnej obywateli polskich. Takie działanie może przyczynić się do uznania, że polski ustawodawca wprowadza dyskryminację obywateli państw członkowskich UE w stosunku do własnych obywateli.

Komisja stwierdza, że proponowany projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo łowieckie wprowadza przepisy dyskryminujące obywateli państw członkowskich UE. Sprzecznosc ta może być usunięta poprzez wskazanie względów porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego uzasadniających powyższą dyskryminację. Zakres regulacji musi być odpowiednio ograniczony i proporcjonalny do potrzeb.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 19 września 2003 r.

Cena 1,29 zł + 22% VAT

